

[Chr. Christiansen.]

i Landet gaar der store Mængder af Kvalitetsfisk i Hyttefadene, og der fiskes langt mindre Mængder, end der i Virkeligheden kunde fiskes. Hvad Fiskerne har kunnet afsætte i de senere Maaneder, er blevet afsat til meget smaa Priser, og Priserne har slet ikke staaet i Forhold til de Udgifter, den Risiko og den Arbejdsindsats, der er ydet fra Fiskernes Side. Og ser vi paa Forbrugerpriserne, som har været betalt her i Landet under denne Afsætningskrise, synes Forbrugerne ikke at have faaet nogen Fordel af de meget lave Priser, som Fiskerne har faaet ved Kajen for deres Produkter.

Der melder sig flere Spørgsmaal i Forbindelse hermed. Jeg har aldrig kunnet forstaa den store Forskel, der altid har været paa den Pris, som Fiskerne har faaet for deres Fangst, og den Pris, som Forbrugerne har maattet betale. Jeg har tidligere her i Tinget beskæftiget sig med dette Spørgsmaal og altid haft den Opfattelse, at vore Fiskeriprodukter har haft en særlig Evne til at komme op i saa høje Priser, som næppe gælder forholdsvis for andre af vore Levnedsmidler her i Landet. Denne Tilstand er uholdbar baade for Fiskerne og for Samfundet som Helhed, og man spørger: Er det et Fordelings- og Omsætningssspørgsmaal, der her er Tale om? Er det Apparatet, som har med disse Ting at gøre, der er noget galt med?

Der er noget, der kunde tyde derpaa. Det forekommer mig, at dette Problem for en Gangs Skyld burde undersøges til Bunds, og kan eller vil Staten ikke tage Initiativet paa dette Omraade, bør Fiskerne selv gøre det og gøre det snart. Vi har aldrig, mærkeligt nok, her i Landet haft noget større Forbrug af Fisk. Man regner almindeligvis med, at kun 10 pCt. af de samlede Fiskefangster gaar til Hjemmeforbruget. I 1930'erne gennemførtes der en større Propaganda under Parolen: Spis Fisk. Noget rigtigt Resultat kom der ikke ud af det. Det er, ligesom det ikke er muligt at slaa rigtigt igennem, og man spørger uvilkaarligt: Hvad kan Aarsagen være til dette kummerlige Resultat?

Mon det ogsaa her skulde være Omsætningsapparatet, der er noget i Vejen med? Efter min Mening er der noget, der kunde tyde paa, at her har vi Vanskelighederne. Efter min Mening kan det Pris- og Afsætningsproblem, der foreligger, ikke bringes i Orden, uden at Fiskerne selv tager Haand i Hanke med den Sag. Jeg mener, at det er forkert, at Fiskerne er tilbøjelige til at betragte deres Gerning som endt, naar de har afleveret Fisken paa Kajen. Hvis de der-

imod blev medbestemmende og medinteresserede i Fiskens videre Behandling og Salget, vil jeg tro, at de fik et mere tilfredsstillende Udbytte af deres Arbejde, og Forbrugerne vilde ganske sikkert kunne faa billigere Fisk, end det nu er Tilfældet.

Gennem mange Aar har Landboerne ved deres Andelssammenslutninger vist et godt Eksempel paa Salgs- og Omsætnings teknik, der desværre endnu ikke er trængt igennem hos Fiskerne. Skal Fiskerierhvervet blive i Stand til at klare sig igennem de Vanskeligheder, der forestaar, og formaa at placere Erhvervet paa hensigtsmæssig Maade baade til Gavn for Landets Økonomi og dets Forsyning, maa der efter min Mening findes Veje frem til en økonomisk Organisationsform, hvor Fiskerne faar mere Medbestemmelsesret og faar Afsætningsapparatet bedre organiseret. Hvis dette økonomiske Samarbejde bygges paa moderne merkantilt Grundlag med fuld Udnyttelse af Viden og Erfaring, maa der for Fiskeriet kunne opnaas samme Fordele, som Andelsbevægelsen giver vort Landbrug.

Alt synes at tale for, at der mangler en hensigtsmæssig Salgsorganisation, som baade Fiskere og Forbrugere kan blive bedre tjent med. Der er nok at tage fat paa, ikke blot naar det gælder Eksport og Hjemmeforbrug af Fisk, men ogsaa Oprettelsen af industrielle Anlæg til Fremstilling af en Række forskellige Fiskeriprodukter er paa krævet. Vil man give Agt paa Tiden frem, efter, er der Brug for Oprettelsen af adskillige Fryserier, Røgerier, Salterier, Fiskefiletfabrikker, Hermetikfabrikker o. s. v.

Fiskerne maa selv tage Initiativet til en yderligere Udbygning af de Handels- og Salgsorganisationer, der nu bestaar, og af flere industrielle Anlæg. Derefter mener jeg, at der kunde være Anledning for Staten til at træde hjælpende til og give Fiskerne Mulighed for at konsolidere hele deres Erhverv samtidig med Oparbejdelsen af nye Markeder, som Fiskerne ikke kan undvære. Udvidelse af Statskonsulentvirksomheden skal gennemføres; jeg peger ogsaa paa, at Bestræbelserne for Skabelse af øgede Markeder kunde understøttes meget virkningsfuldt, hvis de velsorterede og velemballerede Fiskeriprodukter af Staten blev forsynet med et Lurmærke, som vi kender det for Landbrugsproduktens Vedkommende. Jeg henstiller, at denne Sag bliver nærmere overvejet i Ministeriet og Fiskeridirektoratet.

Vedrørende Frednings- og Maalbestemmelserne vil jeg fremhæve, at de har den største Betydning for vort Fiskeri set